Nº. 2362. **1855.**

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden *f* 6.00; *franko* door het geheele Rijk.
Brieven, *Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

VRIJDAG 2 FEBRUARIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 1 Februarij.

Dat de anti-revolutionnaire partij, voor zooverre de *Nederlander* daarvan het orgaan is, sinds jaar en dag aandringt op »waarborg tegen Rome" is bekend. Minder bekend was het, hoedanig die waarborg zijn moest. Dikwerf was er gelegenheid gegeven tot het vermoeden, dat die waarborg bestaan moest in eene bescherming, door het gouvernement aan het Protestantismus te verleenen. En toen de April-beweging uitbrak, sprak het in alles wat er in de opgewondenheid van die dagen met meerdere opregtheid dan voorzigtigheid gezegd werd, duidelijk uit, dat men het Protestantismus wilde doen leunen op hetgeen men toen den Koning, thans, nu men meer konstitutionneele taal spreekt, den »wettelijken voorrang en het toezigt van den Staat" noemt.

Wij willen niet terugkomen op de beide protestantsche partijschappen, die toen zamenscholen, om in dollen ijver tegen de Katholieken ten oorlog te varen, niet slechts uit afkeer tegen de Katholieke Kerk, maar evenzeer in het vooruitzigt, waarmede zich elke partijschap vleide, dat men zijne protestantsche kleur een voordeel zou laten behalen op de andere protestantsche kleuren. De kerkelijke partijschappen, die toen gemeene zaak maakten, zijn uit een gevallen, toen het er op aan kwam, om den buit te deelen, niet op de Katholieken behaald — want wij hadden ons geen buit laten ontnemen, — maar op de protestantsche hartstogten gewonnen. Elke partijschap verlangde die hartstogten ten haren voordeele te exploiteeren. En zoo werd de April-beweging vervangen door de Dordsche.

Deze is het ergste van allen teleurgesteld, omdat zij zich de meeste voordeelen van de April-beweging had voorgesteld, en er met der daad de minste bekomen heeft. Al aanstonds kwam de groene partij voor den dag met haar Dordsch kerkje, om dat te doen zegevieren over het liberale hervormde genootschap. Het werd een strijd op leven en dood. De vruchten van dien kamp zijn openbaar. Zij baarden den anti-revolutionnairen eene nieuwe teleurstelling.

Onder den invloed dier dubbele teleurstelling, bespreekt nu de *Nederlander*, naar aanleiding van een schrijven in de *Arnhemsche Courant*, het *ultramontanismus*, dat wil zeggen de Katholieke Kerk, en den waarborg, dien hij daartegen verlangt. Die waarborg wordt thans ingekrompen tot datgene wat hij steeds had moeten zijn, een strijd der kerkgenootschappen op hun eigen terrein met de wapenen des geestes.

Thans heeft het: »*geen wettelijke voorrang*" »*geen toezigt* van den Staat."

Wat dan? welk is de waarborg dien de *Nederlander* verlangt tegen Rome? Ziehier het antwoord:

»De hervormde Kerk moet worden *geëmancipeerd*.

»De hervormde Kerk moet worden *vrijgemaakt* van het juk, waarmede *de zamenspanning van politiek en kerkelijk liberalisme* haar gebragt heeft.

»Het is door die zamenspanning waardoor ze, aan de vrijzinnigheid ten prooi, tegenover Rome magteloos wordt.

»Deze *vrijmaking* kan alleen door *geloofsherleving* worden bereikt."

't Is alles uitmuntend. Maar ook regt gemeend?

Ziehier de reden van onzen twijfel. De *Nederlander* zegt te hebben afgezien van den »*wettelijken voorrang*, sinds 1840. — Is het omdat men dien toen niet heeft kunnen erlangen? In dat geval zou men slechts niet begeeren, wat voor het oogenblik niet verkrijgbaar is.

Waarom vraagt men »geen toezigt van den Staat? »Omdat de geschiedenis der ministeriën Thorbecke en »van Hall leert, dat althans onder het systeem van *regt*»*streeksche verkiezingen*, elke kleur of tint van libera»lisme veeleer tot oogluiking geneigd is."

Deze redeneering komt hierop neer: De druiven zijn niet rijp. Maar laten zij mij onder het bereik komen, zij zullen mij goed smaken.

Voor wien zich overtuigen wil hoe Sardinië door toe te treden tot de alliantie met Frankrijk en Engeland eigenlijk de rol speelt, die het schaap in verbond met den leeuw vervulde, laten wij hieronder volgen den inhoud van de militaire overeenkomst en van de daaraan toegevoegde supplementaire konventie. Als men beiden even inziet, kan ieder 't tusschen de regels lezen, dat Sardinië mede ten oorlog gaat, niet omdat het eenig belang heeft daaraan deel te nemen, maar omdat de twee groote mogendheden het zoo verlangd hebben. De heer de Cavour zal zich des te gereeder aan den uitgedrukten *wensch*, die hier door *wil* kan vertaald worden, hebben onderworpen, omdat hij de bescherming van het buitenland noodig heeft, om zijne gevaarlijke pozitie in het binnenland te sterken.

Het is de eerste keer niet, dat men revolutionnairen 's lands vrijheid en onafhankelijkheid ziet verkoopen, onder voorwendsel dat men die vrijheid en onafhankelijkheid verdedigt. Intusschen, de tijd is ver af, toen de Cavour's van 1848 in hunnen blinden en kinderachtigen trots uitriepen, dat Italië zich-zelve zou weten vrij te vechten. Wij zien thans den laatsten steun, die in Italië aan de revolutionnairen is overgebleven, op de gouvernementeele zetels, het kabinet van Turijn kracht zoeken in het buitenland bij den Keizer, dien zij een despoot noemen, en bij eene Koningin, wier gouvernement beurtelings de revolutie gesteund en gepredikt heeft, naar gelang dat het Engelsch belang zulks meêbragt.

Ziehier de stukken:

De militaire konventie heeft de volgende 7 artikelen:

1. Z. M. de koning van Sardinië zal ten behoeve van den oorlog een legerkorps verschaffen van vijftien duizend man, georganizeerd in vijf brigaden, uitmakende twee divisiën, en een reserve-brigade onder het kommando van een Sardinischen generaal.

2. Terstond na de uitwisseling der ratifikatiën van de tegenwoordige konventie, zal men onmiddellijk overgaan tot de zamenstelling van dit korps en tot de organizatie der administratieve diensten, opdat het gereed zij zoo spoedig mogelijk te vertrekken.

3. Om te voldoen aan art. 1 dezer konventie zal het legerkorps van Z. M. den Koning van Sardinië, bestaan uit infanterie, kavallerie en artillerie; naar de verhouding van het geheel.

4. Z. M. de Koning van Sardinië verbindt zich het expeditie-korps op het voorgestelde cijfer van vijftien duizend te houden, door het onafgebroken en geregeld toezenden van versterking.

5. Het Sardinische gouvernement zal in de soldij en het onderhoud zijner troepen voorzien;

De hooge kontrakteerende partijen verbinden zich om het Sardinische leger de proviandeering zijner magazijnen te verzekeren en gemakkelijk te maken.

6. HH. MM. de Keizer der Franschen en de Koningin van Groot-Brittanje en Ierland blijven borg voor de integriteit der Staten van Z. M. den Koning van Sardinië en verbinden zich ze te verdedigen tegen elken aanval gedurende den tegenwoordigen oorlog.

Bij deze militaire konventie is nog het supplement gevoegd eener konventie, waarbij H. M. de koningin van Groot-Brittanje en Ierland zich tegenover Z. M. den koning van Sardinië verbindt tot het sluiten eener leening van 1 milioen pond sterling, waarvan 500,000 pond zoo spoedig mogelijk zullen uitbetaald worden, wanneer namelijk het Parlement er in zal hebben bewilligd, en de andere 500,000 pond, zes maanden na de uitbetaling van eerstgenoemde som. H. M. verbindt zich tevens, om, als na de eerste twaalf maanden dat de som is uitbetaald, de oorlog niet is geëindigd, haar Parlement andermaal de magtiging te verzoeken tot het sluiten eener gelijke leening.

De intresten en de aflossing zijn bij een afzonderlijk artikel geregeld.

Voorts verbindt H. M. zich om de Sardinische troepen kosteloos over te brengen naar het oorlogstooneel.

In Duitschland is onder den titel: *Oostenrijk en Rusland*, een merkwaardig geschrift verschenen, dat dienen moet om meer dan eene dwaling, betreffende de Oostersche quæstie op te heffen. De schrijver bewijst dat er tusschen Oostenrijk en Rusland geene oude vriendschap bestaat, integendeel een oude vijandschap; hij beroept zich deswege op historische feiten. Gedurende Ruslands oorlog tegen de Porte van het jaar 1769 tot 1774, had Oostenrijk een of- en defensief traktaat met Turkije gesloten, om het laatste rijk te redden. Verliet Jozef II, die in de politiek te werk ging, gelijk hij in al zijne hervormingen handelde, zonder aan de uitkomst te denken, des Czaars bondgenoot geworden zijnde, het door zijne moeder de keizerin Maria Therezia gevolgd systeem en begon hij tegen Turkije een oorlog, later, in 1828, naar het voorbeeld van zijnen voorganger, den prins van Kaunitz, trachtte vorst Metternich de andere mogendheden tegen Rusland op te hitsen. Wij stellen die politiek van vorst Metternich tegenover die, welke men hem thans zou toeschrijven: de veteraan der diplomatie heeft te veel ondervinding om derwijze van meening te veranderen en thans aan Rusland, dat magtiger dan ooit is geworden, het veld open te laten.

De schrijver van het werk waarvan wij spreken, herinnert tevens dat Pruissen, door zijne houding daadwerkelijk Oostenrijk's tusschenkomst ten voordeele van Turkije belette, toen dat rijk door Rusland in het naauw was gebragt, vervolgens van taktiek veranderde en met de Porte een bond sloot, toen deze door Jozef II werd aangevallen. Men ziet dat Pruissen toen reeds die veranderlijkheid toonde, welke de hertog van Bassano, in 1813, het, in zijne dépêche aan den baron van Krusemarck, Pruissiesch gezant te Parijs, verweet.

Wij hebben steeds gemeend dat de bijstand door Rusland aan Oostenrijk tegen de Hongaarsche omwenteling geleend, zelfzuchtig was. Immers Rusland moest de uitvoering der door de Hongaren, ten aanzien van Polen, verklaarde plannen fnuiken. Het wilde tevens een overwigt op Oostenrijk verkrijgen en de rol van beschermer van dat rijk vervullen. Men zal zulks zien in het volgende artikel, dat de Weener korrespondent van het *Frankforter Journal* het bovengenoemd werk heeft toegewijd:

»OOSTENRIJK EN RUSLAND." Ziedaar de titel van een gemoedelijk en met diepe kennis geschreven werk, dat een helder licht spreidt over de geschiedenis dier beide rijken. De heer Schuselka heeft het uitgegeven bij M. Geibel te Leipzig, en 't kan niet missen dat het de algemeene aandacht tot zich trekt. Dat werk behelst de volgende afdeelingen:

I. »Vrees en verwijtingen ten aanzien der alliantie van Oostenrijk met de Westersche mogendheden."

Die afdeeling toont aan het gemis van grond voor die vrees en die verwijtingen, en bewijst bovenal dat Rusland onmogelijk een steun van het konservatief beginsel kan zijn.

II. »Historiesche gevolgtrekking van Oostenrijk in de Oostersche quæstie."

»In die afdeeling wordt aangetoond, dat gedurende den oorlog van Rusland tegen de Porte van 1769 tot 1774, Oostenrijk eene of- en defensieve alliantie had gesloten met Turkije om dat rijk te redden. Het gedrag van Pruissen op dat tijdstip, heeft eenige gelijkenis met dat van heden. Het vredes-kongres van Fokschan, in Augustus 1772, bezweek voor de brutaliteit van Orloff en op nieuw brak de oorlog uit: Oostenrijk durfde niet werkdadiglijk tusschen beide komen, uithoofde van Pruissens houding.

't Was niet eerder dan den 21 Julij 1774, dat tusschen Rusland en de Porte, zonder vreemde bemiddeling, de vrede gesloten werd; en de eerste mogendheid sloot dien eeniglijk, wijl de revolutie van Pugatscheff eene reusachtige uitbreiding had verkregen. 't Is waar, Keizer Jozef II volgde het voorbeeld niet zijner doorluchtige moeder, Keizerin Maria Theresia de groote, en met Rusland vereend voerde hij tegen Turkije oorlog. Toen sloot Pruissen met Turkije een alliantie; die omstandigheid en de intusschen in Frankrijk uitgebarsten revolutie, dwongen Oostenrijk in 1791 den niet zeer voordeeligen vrede van Szistowa te sluiten.

In 1828 trachtte vorst Metternich, gelijk eertijds zijn voorganger, vorst Kaunitz, de andere mogendheden tegen Rusland te vereenigen, doch even vruchteloos.

Vervolgens gaat de heer Schuselka tot het tegenwoordige over en toont aan hoe Oostenrijk, sedert den aanvang van het Turksch-Russiesch konflikt, het als nood-

zakelijk heeft erkend zich tegen Rusland ter bescherming van Turkije te verklaren.

III. »Oostenrijk en Rusland in hunne historische betrekkingen tot in 1848."

Die afdeeling is niet minder leerrijk. De schrijver bewijst er in, naar historische feiten, dat »de veronderstelling eener oude vriendschap tusschen Oostenrijk en Rusland geheel valsch is en in tegenspraak met de historische feiten. De historische betrekkingen tusschen Oostenrijk en Rusland stellen, geene vriendschap daar, maar wel afkeer, ja een afkeer, die meermalen tot wezenlijke vijandigheid is overgegaan." Dat is volkomen bewezen, sedert de oudste betrekkingen tusschen beide rijken tot aan de jongste.

IV. »De hulp van Rusland en Oostenrijks dankbaarheid."

Wij zullen dra op die belangrijke en gewigtige afdeeling terugkomen.

V. »Wat kan en wat moet er tegen Rusland gedaan worden?"

»Zietbier te dien aanzien de belangrijkste konklusiën van den heer Schuselka. Rusland moet den vrede ontvangen op de grondslagen der vier punten, maar dien niet geven. Ruslands stelling in de Oostzee, nadeelig voor Europa's belangen en steeds dreigend, moet, gelijk zijne stelling in de Zwarte Zee, verzwakt worden. Eindelijk moet Rusland gedwongen worden afstand te doen van zijn godsdienstig overwigt en erkennen, dat, zelfs ten aanzien van het godsdienstige, het Russische rijk geene andere eischen kan doen, dan onder zijns gelijken op gelijken voet behandeld te worden.

Komen wij nu terug op de vierde afdeeling van het belangrijk geschrift. Ruslands vrienden prediken nog in Duitschland, dat Oostenrijk de pligten zijner dankbaarheid jegens Rusland schendt, dat in 1849 het uit het verderf heeft gered. Men moet bovenal den heer Schuselka dank weten, die dwaling bestreden te hebben door krachtige en alles afdoende redenen. Wij hopen dat men het volgende uittreksel van zijn uitmuntend werk zal goedkeuren en gepast vinden:

»Op het oogenblik dat Ruslands hulp opdaagde, was Oostenrijk beslissend overwinnaar in Italië, de ultra-partij was evenens te Weenen overwonnen; in het eigenlijke oude Oostenrijk was het vaderlandsch gevoel op nieuw vast en onwrikbaar. 't Was slechts in Hongarije dat de tegen Oostenrijk vijandige elementen vereenigd waren en door traditioneele omstandigheden begunstigd, en een ernstige worsteling hadden doen ontstaan. Maar dit was niet geheel Hongarije dat tegen Oostenrijk opstond. Het gansche Slavoniesch en Duitsch gedeelte der bevolking, namelijk de meerderheid, was voor het keizerrijk gunstig gestemd. Dat is een stellig feit.

»Men kan men alzoo beweren dat Oostenrijk zonder Rusland had verloren was? Zou het vereenigd Oostenrijk de magt niet hebben gehad om overwinnend de worsteling tegen de magyaarsche minderheid vol te houden? Die minderheid is hoogstens 6 millioen sterk, daarentegen de meerderheid 31 millioen! Trekken wij daarvan af 6 millioen Italianen, hoewel de Italiaansche troepen trouw voor Oostenrijk gestreden hebben: dan blijven er nog 25 millioen over; trekken wij nog daarvan af 5 millioen Polen, schoon de meerderheid der Poolsche bevolking voor Oostenrijk was: en er blijven over twintig tegen 6 millioen!

»Men kon en men kan alzoo niet volstrekt en in 't algemeen beweeren, dat Rusland Oostenrijk gered heeft; en een naauwkeurige beschouwing van Ruslands bijstand bewijst overigens op merkwaardige wijze, dat diens bijstand zoo danig karakter niet had. Vooreerst kwamen de Russen zeer langzaam Oostenrijk te hulp; 't geen te meer verwondering moet baren, wijl hun bijstand sinds lang beloofd was, en de Russische troepen te laat waren aangekomen.

»'t Is bovendien een feit, dat de beslissende operatiën in Hongarije niet door de Russen maar door de Oostenkers zijn uitgevoerd. Wij willen volstrekt de bekwaamheid van den Russischen generaal en den moed zijner troepen niet in twijfel trekken. Zoodra zij op het slagveld waren, gedroegen de Russen zich, gelijk goede soldaten zich gedragen, dat is zij deden hun pligt om hun heil. Maar aangezien de gesteldheid kon hunne medewerking slechts een zuiver strategische nuttigheid hebben. Door hunne bewegingen en zamentrekking werd het tooneel des oorlogs begrensd, zoodat de Oostenrijkers sneller beslissende slagen konden toebrengen. Ziedaar de aard van den algemeenen strijd.

»Eene algemeene erkende en zelfs door Keizer Nikolaas bevestigde waarheid is, dat Rusland ten voordeele zijner eigen belangen in Hongarije zijne tusschenkomst heeft geleend. De Hongaarsche revolutionnaire partij had de bedoeling niet ontveinsd om den oorlog naar Polen over te brengen, zoodra Hongarije van Oostenrijk zou zijn gescheiden. Zulks wilde Rusland voorkomen. Het had alzoo het groot voordeel van op vreemd grondgebied een gevaar te bestrijden, dat Rusland-zelf bedreigde, en hoopte tevens daardoor een groot staatkundig overwigt te verlangen.

»Het feit van reeds in Oostenrijks zaken zich te mogen mengen, was voor Rusland een onschatbaar politiek voordeel. Daardoor hoopte het een bereids lang beoogd doel te bereiken, namelijk op Oostenrijk het overwigt te verkrijgen, het patroonschap over dat Duitsche rijk te oefenen. 't Is te begrijpen dat het alzoo een groote schrede nader aan het doel zijner eerzucht zou zijn gekomen, dat namelijk, van de eerste mogendheid der wereld, de overheerschende magt te zijn.

»Met die bedoeling heeft Rusland zijn hulp met een waarlijk lastigen aandrang aangeboden; zelfs is het willekeurig Transilvanie binnengerukt, alvorens Oostenrijk zijn hulp had aangenomen. Rusland vreesde dat de heerlijke gelegenheid van over Oostenrijk te zegevieren het mogt ontsnappen. Het is klaar dat de voordeelen, welke het door zijn bijstand verwierf, oneindig grooter zijn, dan het nut dat Oostenrijk er van trok. Voor dat Rijk was Ruslands hulp volstrekt niet noodzakelijk; ze was nog veel minder beslissend en nogthans ze plaatste naar de algemeene zienswijze, Oostenrijk tegenover Rusland in eene stelling omtrent wier nadeelen men te Weenen geen oogenblik zich kon bedriegen. In dat opzigt alzoo, kan er geen spraak zijn van verpligtigen, aan Oostenrijk door zijne dankbaarheid jegens Rusland voorgeschreven."

Wij lezen in de *Grondwet:*

»Wat er zij van de al of niet gegrondheid van de kandidatuur voor de marine-portefeuillle, door *de Nieuwsbode* genoemd, laten wij natuurlijk voor rekening van dat blad; ofschoon wij, bij deze gelegenheid niet ongemerkt mogen laten, »dat *de Nieuwsbode* van die *gissing* sprak in hetzelfde Nommer, waarin het *ons* »naar den ouden trant" doorhaalde, omdat *wij* ons verstout hadden van de mogelijkheid der benoeming van den heer v. Franck te spreken. Overigens is de jalouzie zeer verklaarbaar van de *Amsterdamsche Courant*, die nog al in den laatsten tijd scherp werd gedesavoueerd, tegen *de Nieuwsbode*, die, sedert Januarij, in het bijzonder genot van de intimiteit van zekeren Minister schijnt gesteld te zijn.

»Wat ons betreft, rigten wij de vraag tot de *Amsterdamsche:* »wáár wij ons aan »smadelijke bejegening" van den heer van Frank hebben schuldig gemaakt?"

»Wij hebben, uit den staat van dienst van dien heer aangetoond, dat hij, naar onze meening, niet geschikt is, om de tegenwoordig zoo gewigtige betrekking van minster van Marine waar te nemen. Men kan zeer goed een waardig man zijn; men kan zeer wel op ééne lijn staan met menig braaf zeeofficier, maar daarom nog niet zoozeer uitblinken in talent, in scherpen blik en geestkracht, om den last eener portefeuille met goed geluk te dragen.

»Alleen dan, wanneer wij de feiten hadden genoemd, die onwaar waren: er zou van »smadelijke bejegening" sprake *kunnen* zijn, indien men niet zou willen aannemen, dat men te goeder trouw dwalen kan.

»Waar, echter, is 't bewijs geleverd, dat één der feiten, door ons opgegeven, *niet* was overeenkomstig de waarheid? Alsnog wachten wij dat bewijs af.

»Het komt ons voor, dat wanneer het verkondigen der waarheid genoemd wordt eene »*smadelijke bejegening*", de dienst zoo min als het kompliment groot is, die men bewijst aan den persoon, ten wiens behoeve men, zoo onhandig in de bres springt."

Ten bepaalden tijd werd de behandeling der zaak van Jhr. M, Salvador en S. Fongers, appellanten, op gisteren morgen bij het provinciaal geregtshof in Noord-Holland voortgezet. Gelijk eergisteren werd de zitting door onderscheidene advokaten en eenige andere personen bijgewoond.

De advokaat generaal, mr. J. A. Jolles, vangt aan met te wijzen op de omstandigheid, dat hij, toen de zaak der appelanten vroeger bij het hof was behandeld, zich had verklaard *tegen* de toen geproponeerde exceptie van schorsing. Wat sedert het arrest van 13 Junij 1854, bij welk arrest de schorsing wel is aangenomen, bij het hof en bij het O. M. is geschied, wordt daarna kortelijk door den advokaat-generaal uitecngezet.

Thans zal spreker de geproponeerde exceptiën onderzoeken. Daarbij zal hij de meeste onpartijdigheid en de meeste gemoedelijkheid trachten te bewaren. Men lette er echter op, dat het O. M. ook vormen te verdedigen heeft, die niet van spreker zelven zijn uitgegaan. Wat aangaat, dat de Haarlemsche regter lit. *f* van art. 8 der wet van 29 Junij 1854 heeft uitgesloten bij de ontzetting der regten, daarmede heeft *het leger* niets te maken. Dit lit. *f* beteekent toch *niet*, dat men de wapens mag blijven dragen, *maar alleen* dat men mag blijven *jagen*.

Advt.-generaal bestrijdt alsnu:

I. Het beweerde, »dat de zaak der appellanten *in eersten aanleg* niet bij den haarlemschen regter maar bij het hof had moeten plaats hebben."

Spreker merkt daaromtrent op, dat art. 248 Strafvordering juist in acht genomen is. De schorsing was door Haarlem geweigerd. Het hof achtte dat verkeerd, en nu verwees het hof de zaak der schorsing niet weer naar Haarlem, maar sprak het de schorsing zelf uit. Verder kon en mogt het hof echter niet gaan, daar het toch de appellanten niet van *twee* instantiën, waarop zij regt hebben, mogt berooven. Maar, zegt men, Haarlem heeft reeds eenmaal eindvonnis gewezen. Dat eindvonnis, antwoordt spreker, is *vernietigd.*

II. Het beweerde, »dat er verjaring heeft plaats gehad door verloop van drie maanden, sedert de *laatste* geregtelijke akte (art. 7 der wet van 1 Junij 1830 (*Staatsblad* N°. 15)."

Daaromtrent zegt advokaat-generaal, dat de schrijvers leeren, en te regt, dat dáár, waar in strafzaken eerst eene praejudiciële quæstie moet beslist worden, de verjaring wordt *gestuit.* Is dat waar, hoeveel te meer geldt dit dan hier, waar de instruktie tegen de klagers een integrerend deel der zaak uitmaakte.

III. en IV. Het beweerde, »dat het O. M. in de vervolging tegen de appellanten niet ontvankelijk is, daar de instruktie tegen de appellanten was anterieur aan hetgeen art. 372 Code pénal vorderde, en het beweerde, dat hier verjaring heeft plaats gehad op 6 April 1854, daar er van 6 Januarij 1854 (den dag der laatste advertentie af) geene wettige vervolging zou zijn geschied."

Hierop antwoordt spreker, dat het hof het bevelschrift der regtbank te Haarlem dd. 15 Maart 1854, waarbij tegen de appellanten is verleend regtsingang, *niet* heeft vernietigd, maar aangenomen en behouden heeft en dat, wat de verjaring aangaat, alles wat bij het *tweede* punt gezegd is, ook hier geldt.

V. Het beweerde, »dat de laatste dagvaarding van 22 Nov. 1854 nietig is."

Onopregt zou adv.-gen. zijn, zoo hij die dagvaarding als model zou willen aanprijzen, maar nietig is zij niet. Zij houdt duidelijk in, dat wat men weten moet. Men wist het dan ook zeer wel, maar, zegt men, er staat 13 April *loco* 24 April. Daarop antwoordt adv.-gen., dat volstrekt geen datum hier noodig was. Men lette wijders op 's hofs arrest van 13 Junij 1854.

VI. Het beweerde, »dat hier de regtbank te Haarlem *bij verstek* had moeten oordeelen."

Advok.-generaal is ook met die bewering niet eens en heeft daarbij tot bondgenoot den eersten verdediger (Mr. A. de Pinto) die gezegd heeft, dat ook hij meent, dat te Haarlem *in contradictorio judicio* de zaak moest worden behandeld. Verstek moet in *limine lites* uitgesproken worden. Dit nu is bij de eerste behandeling der zaak te Haarlem niet geschied. Dat dus alles wat na het verwerpen der exceptie van schorsing te Haarlem vroeger geschied is, vernietigd is, doet niets af, daar de appellanten toch tot op die verwerping zeker tegenwoordig waren en hetgeen op 14 Dec. jl. gebeurd is, slechts eene voortzetting is.

Na nog een woord over het laatste verjaringsmiddel, dat spreker beantwoordt gelijk de beide andere middelen, gesproken te hebben, eindigt advt.-gen. met den wensch, dat aan dit vreemdsoortig geding een eind zou kunnen komen; voorts hoopt hij dat voortaan ieder er op lette, ja te doen wat hij meent zijn pligt te zijn, maar dat zijn oordeel daarbij zij verschoonend. Met een gewijd dichter roept de adv.-gen. uit: »laat af van toorn, enz."

Daarna rekwireert advokaat-generaal, dat het hof al de aangevoerde gronden en exceptiën zal verwerpen.

Ten 12 uur krijgen de verdedigers weder het woord tot *repliek*.

Mr. A. de Pinto spreekt nader over de vredesvoorwaarden, die advokaat generaal niet kon beoordeelen, zoo als hij zeide. Ook pleiter kon ze niet beoordeelen. Er is toch geene voorwaarde voorgesteld, *iedere* schikking is door de klagers afgewezen. Ook het geargumenteerde, dat lr. *f* van art. 8 alleen ziet op *jagen*, bestrijdt pleiter. Wat de expeditiën, door hem zelven voorgesteld, aangaat, urgeert spreker nader het door hem voorgedragene. Bij 's hofs arrest van 15 Junij heeft geene verwijzing plaats gehad. Maar, heeft men beweerd, het hof heeft alleen de schorsing-expeditie aangenomen. Pleiter antwoordt, dat het hof dit deed, omdat het overige van zelf spreekt.

Van meer gewigt dan dit punt is echter nog dat der verjaring.

Zijn er drie maanden verloopen sedert de *laatste* geregtelijke akte? Neen, zegt de advt. gen., de instruktie tegen de klagers hoort bij de zaak der beklaagden. Dat meende hij advt.-gen. echter vroeger niet, toen men afschrift vroeg van stukken tegen de klagers, maar bij advt.-gen. oordeelde dat die *niet* buiten den president konden gegeven worden, daar de stukken waren stukken over eene *andere* zaak. (Art. 838 Burg. Regtsv.)

Tegenover de boeken, die men aangehaald heeft, stelt pleiter andere over. Maar — de boeken daargelaten — wil pleiter gevraagd hebben, wat is van 13 Junij tot 22 Nov 1854 *tegen* de appellanten en in *hunne* zaak gedaan? Niets, niets; en connexiteit bestaat er ook niet. Intusschen er staat in het arrest van het hof — zegt men — dat de instruktie tegen de klagers is *in het belang van* ALLE *partijen.* Maar dit zou niets zijn dan eene min gelukkige uitdrukking, welke zich zeker ook de appellanten niet te wijten hebben. Bovendien heeft het hof echter toen in geene deele aan verjaring gedacht.

Thans is het woord aan den tweeden verdediger (mr. Haas). Pleiter heeft met genoegen gehoord, dat het O. M. verklaarde niet met alles, wat in deze zaak gebeurd is, te sympathiseren; met minder genoegen echter heeft

hij gemist het gezegde, dat het O. M. het verkeerde wilde herstellen.

Pleiter beantwoordt nu in het breede hetgeen tegen de door hem voorgedragene exceptiën is in het midden gebragt.

Eindelijk zet Mr. Boonacker ook het door hem vroeger betoogde nog nader uiteen. De appellanten konden niet *precies* weten, weswegens zij gedagvaard waren. Ook dat te Haarlem verstek moest zijn uitgesproken, urgeert pleiter nader. Het arrest van 15 September 1854 van het hof, (dat is het arrest van *non-lieu* tegen de klagers) is, uit het geven van afschrift aan de appellanten, alsof zij vreemd waren, gebleken te zijn een arrest dat *andere* personen en volstrekt niet hen betreft.

Pleiter eindigt het door hem aangevoerde met de betuiging van dank aan het O. M. voor zijne *menschelijke* en te gelijk *mannelijke* taal en aan het hof voor zijne welwillende aandacht. »De getabberde verdediging — zegt pleiter — is hiermede afgeloopen."

Ten slotte spreekt de eerste appellant, Jhr M. Salvador, nog eenige woorden. Wat hij gisteren gezegd heeft, licht hij nader toe, tot beter begrip van het door hem aangevoerde; terwijl hij tevens zijn karakter en zijne bedoelingen verdedigt. Ook de appellant Fongers brengt eenige woorden in het midden. Hij verklaart *geen handlanger* te zijn van Jhr. M. Salvador, zoo als men te Haarlem gezegd heeft. Ook had hij, Fongers, gewenscht, dat men hem ook hier in appel als niet zoo onbeteekenend had beschouwd. Denkt men dat hij werkelijk zoo onbeduidend is, welnu, men bewijze hem de eer hem geheel buiten het geding te laten...... Daar, op de vraag des voorzitters, de heer Fongers niets meer *over de exceptiën* te zeggen heeft, neemt deze weder plaats en wordt de zitting ten 1½ ure gesloten, nadat nog een paar woorden tusschen den advokaat-generaal en eenen der verdedigers waren gewisseld. Uitspraak op Maandag 5 Febr., ten 10 ure. (*Amst. Ct.*)

In eene jl. Maandag avond gehoudene vergadering van de Vrijzinnige Kiezersvereeniging is een gedaan voorstel tot ontbinding der vereeniging met groote meerderheid van stemmen verworpen en eene commissie van negen leden benoemd, om het reglement te herzien en inmiddels bij voorkomende verkiezingen naar omstandigheden te handelen. (*H.*)

Z. M. heeft bij besluit goedgevonden aan Mr. G. W. van der Feltz, burgem. der gemeente Dwingelo, op zijn verzoek, eervol ontslag uit die betrekking te verleenen.

Heden worden van regeringswege, ten behoeve der Kamers van Koophandel en Fabrieken, vermeld bij § 2 der cirkulaire in de *Staats-Courant* van 29 Junij 1852, verzonden opgaven:

1°. der te Pillau en te Königsberg gedurende 1854 aangekomen schepen en uitgevoerde waren; 2°. der te Königsberg in 1854 gesloten vrachten; 3°. der in die haven aangekomen Russische en Poolsche produkten; 4°. der op 30 December 1854 te Elbing voorhanden waren; 5°. der te Pillau, gedurende 1854 aangekomen schepen enz., met eene lijst der aldaar, te Königsberg en Memel overwinterende schepen; 6°. een overzigt der handelsartikelen, welke te Bremen van 1848 tot en met 1854 zijn ingevoerd.

De Kamers van Koophandel en Fabrieken, vermeld bij § 3 der cirkulaire, ontvangen daarenboven eene opgaaf der Königsberger, Elbinger, Braunsberger en Pillauer reederij, op 1 Januarij 1855; en de kamer te Amsterdam eene opgaaf van het approximatief bedrag der granen en waren te Königsberg op 31 December 1854.

In een dagblad vinden wij het volgende recept vermeld, ter vervaardiging van kunstmelk, hetwelk even als voor eenigen tijd ten aanzien van kunstboter, de aandacht verdient bij het duurder worden der koemelk.

Neem 1 ons tot poeder gebragte acaciagom, drie eijerdooijers, 4 oncen honig, 4 onzen zoete amandel of olijfolie. Meng eerst de gom en de honig goed dooreen, voeg er dan de dooijers bij, en meng er daarna bij gedeelten de olie onder. Goed dooreen gemengd zijnde, zal het geheel een gelijkmatig deeg vormen. Een gedeelte daarvan met gekookt en bekoeld water langzaam vermengd, vormt eene schoone vloeistof, roomachtig met weinig water, melkachtig met meer, en, als gewone melk, blaauwachtig met te veel water. De aldus bereide kunstmelk gelijkt de koemelk in al hare eigenschappen en hoedanigheden.

GRAVENHAGE, 31 Jan. Vrijdag aanstaande zal ten hove weder een bal met souper plaats hebben.

— Dezer dagen heeft de directie van de Haarlemsche loterij, ten behoeve der armen, van H. K. H. Prinses Frederik der Nederlanden een sierlijk bewerkt canapékussen ontvangen. Men mag zich vleijen, dat de pogingen der genoemde directie ditmaal met een niet minder gunstigen uitslag zullen worden bekroond, dan zulks in den laatstverloopen winter het geval is geweest. (*Hrl. Ct.*)

— Burgemeester en Wethouders van 's Gravenhage, hebben ter kennisse gebragt van hen, die antwoorden hebben ingezonden op de uitgeschrevene prijsvraag, betrekkelijk het maken eener doorsnede van het Buitenhof tot op de dagelijksche Groenmarkt, dat geen der antwoorden voldoende bevonden is, en dus ook voor geene bekrooning in aanmerking kunnen komen. De gezegde antwoorden met de teekeningen worden ter beschikking gesteld van de inzenders, en zijn op de gemeente-sekretary te bekomen.

— Wij vernemen, dat de vaste kommissie van onzen gemeenteraad thans geheel gereed is met de herziening van het ontwerp eener algemeene politie-verordening, naar aanleiding van de gemaakte aanmerkingen in de afdeelingen en van de onderscheiden ingekomen adressen. Het gewijzigd ontwerp wordt gedrukt; en men mag dan zeer spoedig de behandeling van dit gewigtig onderwerp in den raad te gemoet zien. (*Nieuwsb.*)

HARLINGEN, 29 Jan. Een man, die geheel alleen voor een paar dagen werkzaam was in de kerk te Oosterend, is van de gaanderij, (hier kraak genoemd) afgevallen, en met het hoofd op de zerken benedenvloer nedergestort, waar men hem eindelijk, deerlijk gewond en bewusteloos heeft gevonden. Zijn toestand is zeer zorgwekkend.

's HERTOGENBOSCH, 30 Jan. De gemeenteraad heeft in zijne vergadering van gisteren besloten, dat de groote massa sneeuw, welke binnen deze stad is gevallen en de gemeenschap bijna afbreekt, terstond uit de straten zal worden opgeruimd; ten gevolge van dit dienstig en ook weldadig besluit zijn onmiddellijk een groot aantal zonder werk zijnde arbeiders aangesteld en is de wegvoering van de sneeuw op alle punten der stad in volle werking. (*H.*)

Men leest in de Tweede Editie van het *Handelsblad*:

LONDEN, 1 Febr. De Koningin is gisteren te Londen aangekomen en heeft Lord Derby ontvangen, met wien zij een onderhoud heeft gehad, dat anderhalf uur duurde. Lord Derby, heeft daarna lord Palmerston bezocht. De *Globe* meldt als gerucht dat lord Derby aan lord Palmerston de portefeuille van Oorlog, die van Financien aan den heer Gladstone en die van Buitenl. Zaken aan den heer Disraëli heeft aangeboden.

— H. M. de Koningin is, na het verleenen eener tweede audientie aan Lord Derby, naar Windsor teruggekeerd. Deze staatsman is thans definitief met de zamenstelling van een nieuw kabinet belast. Hij had vooraf conferentien gehad met de Heeren Disraëli, Pakington, enz. en een bezoek ontvangen van Lord Lansdowne. De *Globe* wil weten, dat een ministerie van coalitie tot stand zal komen.

WEENEN, 1 Feb. De Turksche gezant heeft zijne instructien ontvangen ter bijwoning der conferentien. De bijzondere Turksche gezant wordt verwacht. De instructien voor de gezanten der Westersche mogendheden worden ook te gemoet gezien.

BERLIJN, 1 Februarij. De *Preuss. Corr.* logenstraft het berigt der mobilisatie van twee legerkorpsen. Hetzelfde blad meldt, dat de heer v. Usedom van zijne zending naar Londen alhier is teruggekeerd.

— De half-officieële *Preussische Correspondenz* meldt, dat Oostenrijk zijn voorstel aan den bondsdag tot mobilisatie van het bondscontingent heeft ingetrokken, nadat het, op voorstel van Pruisen, door de militaire kommissie was verworpen. Aan den bondsdag zal nu het voorstel gedaan worden om bedoelde kontingenten op voet van oorlog te brengen, zoodat zij gereed kunnen zijn om binnen veertien dagen marschvaardig te zijn.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 31 Januarij De *Moniteur* bevat eene depêche van 23 Jan. uit Kamiesch (Krim) Het weder was toen zeer gunstig. In de blokkade der havens van Odessa, Kaffa en Anapa was eene wijziging gekomen. Een uitval der Russen op den 23sten was wederom teruggeslagen. De generaal Niel was den 24sten uit Konstantinopel naar de Krim vertrokken.

— In den *Constitutionnel* wordt beweerd, dat het Russische gouvernement niet aan vredemaken schijnt te denken, maar integendeel Bakiren, Khirgisen en ander barbaarsch krijgsvolk uit de afgelegen wildernissen van zijn Aziatiesch gebied naar Europa doet oprukken. Verder schrijft de korrespondent van het Fransche blad: »De minister van Binnenlandsche Zaken heeft den Keizer een rapport aangeboden, waarin gezegd wordt dat het oostelijke gedeelte van het Russische rijk niet langer in staat is om zoo veel rekruten van de voorgeschreven ligchaamsgrootte en ouderdom te leveren als het volgens 's Keizers bevelen leveren moet. De minister stelt daarom voor, de tegenwoordige ligting, als zijnde eene buitengewone, uit te strekken tot personen, die de vereischte lengte en levensjaren niet hebben. Dit voorstel is door den Keizer goedgekeurd; en alzoo worden thans zelfs lieden van 37 jaren tot de krijgsdienst gedwongen."

— Te Marseille zijn berigten ontvangen uit Konstantinopel tot 25 Jan. Uit Sebastopol hadden de Russen den 15den dezer eenen uitval gedaan, die door het 14de regiment ligte Fransche ruiterij met de bajonet werd teruggeslagen. Dertig man Fransche troepen geraakten bij die gelegenheid buiten gevecht. Sedert was er niets van eenig belang voorgevallen. De Russen bleven holle kogels op de belegeraars werpen, doch deze berokkenden aan de geallieerden minder schade dan de strenge koude. Intusschen nadert het tijdstip voor de operatiën en de generaals der geallieerden hebben verzocht om de Egyptische afdeeling dadelijk uit Konstantinopel naar de Krim te doen vertrekken.

De Sultan, erkennende de slechte organisatie van het Turksche leger in Azie, alwaar schier alle ontvangene bevelen onuitgevoerd bleven, heeft daartegen strenge maatregelen bevolen.

— Een Parijsch artikel in het *Frankforter Journal*, verhaalt onder anderen, dat de heer Drouin de Lhuys tot den graaf von Hatzfeld de vraag had gerigt, of Pruissen eventueel den togt door zijn land van Fransche troepen zou vergunnen, waarop de Pruissische gezant met een kathegoriesch »neen!" zou geantwoord hebben, zonder zich de moeite te geven, daarover naar Berlijn te schrijven. Wij hooren het feit bevestigen, doch met de aanmerking, dat graaf Hatzfeld volstrekt niet zonder instruktiën, maar met het besluit onzer regering bekend en in volle overeenstemming er mede, betrekkelijk de vermelde eventualiteit gehandeld heeft.

— Te Madrid zijn eenige personen in hechtenis genomen, die tot de Carlistische partij behooren. Ook heeft men eene kist, bevattende een aantal geweren en andere krijgsammunitie in beslag genomen.

De regter, belast met de instruktie dezer zaak, heeft zich terstond bezig gehouden met onderzoek te doen naar de bestemming dier wapenen, naar de personen, die de noodige fondsen tot aankoop dier wapenen verstrekt, alsmede naar de personen, die hierbij als bemiddelaars gefungeerd hebben. Naar het schijnt heeft men de wapenen naar Toledo willen zenden. Er moeten nog meer ontdekkingen gedaan zijn; de autoriteiten bewaren echter dienaangaande het stilzwijgen.

De regter van instruktie heeft zich o. a. naar het bankiershuis O'Shea alhier begeven, hetwelk, zoo men algemeen wil, de wissels zou gediskonteerd hebben, waarmede men de wapenen betaald heeft.

— Het Spaansche gouvernement, zoo het een gouvernement kan heeten, betreedt de gevaarlijkste wegen. Zoo heeft het de verkooping der kerkelijke goederen thans onbeschaamd aangekondigd. De nieuwe minister van Financiën drukte zich daaromtrent in de volgende bewoordingen uit:

»Mijne heeren! De verlegenheid is groot. De vlottende schuld bedraagt 800 millioen realen, ja meer. Alle staatskassen zijn ledig, en de Staat kan derhalve zijne verpligtingen niet voldoen. Welnu, mijne heeren, sedert lang heeft men gezegd, dat de progressisten niet weten te besturen; ik zal u bewijzen, dat zulks eene groote dwaling is; met al de vrijmoedigheid die mij eigen is, zal ik u zeggen welke middelen ik denk aan te wenden om de natie te redden. Ik ben bezig om het ontwerp van mijn voorganger te onderzoeken over de verkooping der kerkelijke goederen, en tot deze verkooping zal men den besloten, met eerbiediging van de regten des volks. Wat de goederen der geestelijkheid aangaat, deze zullen, zonder er iemand over te raadplegen, op staanden voet verkocht worden."

Deze woorden hebben natuurlijk in de vergadering een uitbundige toejuiching veroorzaakt.

ENGELAND.

LONDEN, 31 Jan. De groote Engelsche dagbladen ontvangen uit het legerkamp in de Krim korrespondentiën, die de diepste onkonde verraden, omtrent de militaire aangelegenheden en volstrekt geen officiël karakter bezitten, zonder eenig nadenken, en de hemel weet met welke bedoelingen, leveren die korrespondenten, de hoofden van het Engelsche leger aan de publieke verontwaardiging over. Zij gaan nog verder, want, gelijk Lord Wendelson opmerkte, leveren zij den vijand de gevaarlijkste informatiën omtrent de veiligheid der legers in handen.

»Mijn meening is — zegt de edele Lord — dat zoo de vijand een spion in ons legerkamp onderhield, hij zijn meester geen grooter dienst en Engeland geen grooter nadeel zou hebben kunnen doen, dan de *Times* gedaan heeft met zijne korrespondentiën. Zou de hertog van Wellington in een leger, waarover hij het bevel voerde, zulks geduld hebben? Zou hij geduld hebben, dat men iederen dag Rusland op de hoogte bragt van de verliezen die wij leden door ziekte en gebrek, van de vermindering onzer ruiterij, van de zwakheid onzer positie, opdat de vijand er voordeel uit zou kunnen trekken en ons vreesselijk in de engte brengen?"

De minister van oorlog heeft van zijn kant verklaart dat er zich te Londen Russische agenten bevinden, die terstond de dagblad korrespondentiën, per telegraaf aan den Czaar doen weten en dat deze ze onmiddellijk weder aan vorst Menschikoff overbrengt. Lord Raglan heeft reeds meer dan eens zich beklaagd over die handelwijze, waar-

van hij de grootste nadeelen ondervond. De dagbladen hadden evenwel gemeend in hun taktiek te moeten voortgaan, ofschoon door den minister van oorlog dringend uitgenoodigd, zich voor diergelijke mededeelingen te onthouden.

Het is niet onwaarschijnlijk, dat de revolutiemannen hier de hand in het spel hebben en dat de *Times* en andere bladen, door het goud van Rusland verleid, zich hebben laten omkoopen, om den Czaar ten dienste te zijn.

— De *Times* verklaart, dat een ministerie Derby-Russell onmogelijk is, dat de markies van Lansdowne te oud is, en beveelt bijgevolg lord Palmerston als eersten minister aan, met behoud in het kabinet van den heer Gladstone, sir W. Molesworth, lord Clarendon en den heer Baines, en met toevoeging van graaf Grey, den heer Layard en anderen.

Het artikel van den *Times* is waarschijnlijk medegedeeld.

— De *London Gazette* behelst de volgende dépêche van lord Raglan, van den 13den: »De koude duurt voort; heden hebben wij storm en sneeuw. Hoewel ik van den kommandant der 4de divisie nog geen officeeel rapport heb ontvangen, ben ik toch in het bezit van een berigt van den officier, wiens pligt het is de voorposten des daags te bezoeken, dat in den afgeloopen nacht door de Russen een uitval op onze regter en linker linie een aanval is beproefd. De vijand avanceerde onder bescherming van zwaar geschut, langs den weg van Woronzoff en den hollen weg op onzen uitersten linkervleugel, en het gelukte hem de manschappen onzer geavanceerde loopgraven terug te drijven, welke laatste eerst dan weder konden worden bezet, toen de troepen uit de tweede paralel vooruitrukten. Een detachement van 13 man, dat op den regtervleugel der geavanceerde loopgraven gestationneerd was, wordt vermist, terwijl 36 man gekwetst werden. Met de ontscheping en uitdeeling der winterkleedingstukken gaat het goed vooruit. Het blijft steeds zeer moeijelijk om het noodige brandhout te krijgen. Men arbeidt met allen ijver om de houte huizen aan land te brengen en op te stellen. Het zware gewigt er van maakt het transport er van echter zeer moeijelijk. Voor al deze houten huizen heeft men noodig drie afgedankte artelleriewagens met 1 a 10 paarden of 180 man. Er komen voortdurend vele ziektegevallen voor."

DUITSCHLAND.

WEENEN, 30 Jan. Bij gelegenheid van het berigt betreffende het tusschen Oostenrijk en Frankrijk gesloten verdrag ter handhaving der rust in Italië, welk berigt van veel zijden geloochend en betwijfeld is geworden, schoon men van goederhand verzekert dat het een stellig feit is, werd ook gesproken van tusschen Frankrijk en Oostenrijk hangende onderhandelingen wegens het doortrekken van Fransche troepen naar de Vorstendommen. Dit vooral wordt door sommigen als bespottelijk beschouwd. Intusschen verwijst men ter staving dier beweering, eenvoudig naar de laatste dépêche van den heer de Lhuys aan den Franschen gezant te Berlijn gezonden, welke als antwoord op de Pruissische nota van 5 dezer is te beschouwen, waarin ze het voorstel tot mobilizeering afwijst, en in welke dépêche de Fransche minister van Buitenlandsche Zaken Pruissen verwijt, dat het tot hiertoe de geallieerden belemmeringen heeft veroorzaakt ten aanzien van het doortrekken van troepen door Duitschland. Dat verwijt, hetwelk voorafgegane onderhandelingen bewijst, is eene bevestiging van het vroeger berigt dat heden zijne vervulling erlangt, doordien de onderhandelingen ten einde zijn geloopen en alzoo de Fransche troepen, welke eventueel te land tegen den algemeenen vijand zullen worden afgezonden, eene stelling zullen innemen links van Krakau, langs de Pruissisch-Oostenrijksche grens, om ingeval van nood Posen, een Pruissische provincie, tegen eene Russische afleiding te beschermen, daar Pruissen tot hiertoe jammerlijkerwijze tot geen mobilizatie wil overgaan.

— In de zitting van de militaire kommissie is besloten aan te raden, dat de bondsdag het voorstel tot mobielverklaring van de helft der bondskontingenten zal verwerpen en aan zal nemen het voorstel, om de geheele bondsarmee op den voet van oorlog te brengen.

— Oostenrijk schenkt zijne adhesie aan het voorstel van Beijeren, betreffende het op den voet van oorlog brengen van het Bondsleger. Pruissen had er zijn zegel reeds aan gehecht.

BERLIJN, 31 Jan. De *Zeit* schrijft: Het gouvernement houdt vast aan het beginsel, dat, na de Russische concessien, den oorlogsijver aan geen van beide zijden door ontijdige aansluiting en door oorlogzuchtige demonstratien voedsel mag worden gegeven; dat hetzelve daarentegen voor alle mogelijke gevallen toegerust moet zijn, om zijn goed regt tegen over de vrije onafhankelijke besluiten van Oostenrijk te handhaven. De vrees voor eene ontbinding van het Duitsche Bondgenootschap kan daarbij niet in aanmerking komen; zelfs mag men onderstellen, dat de volharding van Pruissen in deze politieke rigting, eerder dan eene versterking van Oostenrijk in dezelfs aanspraken, tot den vrede zal leiden.

De overeenstemming in beginselen tusschen Pruissen en de onderteekenaars van het traktaat van 2 December is niet alleen door talrijke bescheiden geconstateerd, maar Pruissen heeft, ter uitvoering van het in Augustus vastgestelde programma [de vier waarborgpunten] ook pligten op zich genomen, die wel is waar in de eerste plaats van defensiven aard zijn, maar toch het bewijs opleveren, dat eene aansluiting van Pruissen aan Rusland zelfs niet aan het gebied der mogelijkheid grenst.

»Naast die pligten staan echter ook regten, en daartoe behoort de gevorderde deelneming aan de vredes-onderhandelingen, welke op grond van het Weener protokol en van het verdrag van 26 November gevoerd worden. Weigeren de onderteekenaars van het traktaat van 2 December deze deelneming, willen zij Pruissen niet toelaten tot de beraadslagingen, terwijl zij toch vergen dat Pruissen mede handelt, en wel met een leger hetwelk dat der Franschen in de Krim in sterkte overtreft en niet veel minder sterk is dan dat van Oostenrijk, dan kunnen zij verzekerd zijn, dat ons kabinet ook niets in hun belang zal ondernemen."

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 1 Februarij.

BEVALLEN (28 Jan.): E. Smissaert, geb van Reenen, D. — (30 Jan.): E. M. A. von der Möhlen, geb. Mähler, Z.

OVERLEDEN (27 Jan.): G. Koevoets, 72 j. - A. Dinckslaken, 3 m. — (28 Jan.): H. Meijer, 83 j. - J. F. Meulman. — (30 Jan.): 't Kindje van S. P. van Vlissingen, 4 d. - J. A Otto.

Heden, 31 Januarij, teekende de Thermometer-Schaal Fahrenheit:

	's avonds	8 ure	17	graden.
1 Febr.	's nachts (laagste stand)		14	»
	's morgens	8 ure	15	»
	's middags	12 »	18	»
	's namiddags	4 »	19	»

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		31 JAN. 4½ u. gebl.	1 FEBR. 4 u.		gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	61½	61½	à 61 9/16	
Dito Dito	3 »	73 1/16	73¼	» 73 5/16	73 5/16
Dito Dito	4 »	90⅞	90 15/16	» 90⅞	
O. I. Leening 1844	4 »	90 5/16		»	
Amortisatie	3½ »	89¾		»	
Handel-Maatschappij	4½ »			»	
Aand. Arnh. Spoorweg	4½ »	99½		»	
Dito Hollandsche dito				»	
Obligatiën	4½ »	99⅝		»	
Maatschappij van Weld.	4 »			»	
Aand. Ned. Bank.	»			»	
België, Certificaten	4½ »			»	
Dito	»			»	
Dito *Rothschild*	2½ »	49⅞		»	
Frankrijk, Obligatiën	3 »			»	
Spanje, Nieuwe 3 pCt., thans	1 »	17¾	17⅝	»	
Nieuwe	3 »			»	
Binnenlandsche	3 »	31¼	31¼	» 31 5/16	
Cert. Coup. Sp. Com.		4 9/16	4 9/16	»	
Amortisable Schuld		4 1/16		»	
Portugal, te Londen	3 »	38	38	»	
Dito Uitgestelde				»	
Rusl., bij *Hope en Co.*	5 »	102	101¼	» 101⅞	
Dito A°. 1828—1829	5 »	101½	101	»	
Negot. 1831 en 1833	5 »		83⅜	»	
Nieuwe Engelsche	4½ »	87⅝	87¼	»	
Negot. 1840	4 »	76⅝	76⅝	»	
Dito *Stieglitz*	4 »	75½	75⅝	»	
Dito Nieuwe	4 »			»	
Certifikaten te Hamburg	5 »	87½		»	
Inschr. op 't Grootboek	6 »			»	
Dito Certifikaten	6 »		60	»	
Polen, Obligatiën	4 »	68½		»	
Aandeelen 1835		138¾		»	
Oostenrijk, Metalliek	5 »	62⅝	62½	» 62¾	
Dito 1847	2½ »	31⅞	31 15/16	» 32	
Dito 1851 en 1852	2½ »	31⅞	31 15/16	» 32	
Dito Nieuwe	5 »	73½	73⅝	» 73⅞	
Dito 1854	5 »	73⅝	73⅝	» 73⅞	
Weener Bank	5 »			»	
Dito	4 »			»	
Aand. met Loting fl. 250	f			»	
Nieuwe dito 1854		241		»	
Pruissen	4½ »			»	
Amerika, Bank-Aktiën Cert.	»			»	
Dito Orig.				»	
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5 »			»	
Sardinië, te Londen	5 »			»	
Denemarken, dito	5 »	101		»	
Louisiana, te Londen	5 »	99⅞		»	
Brazilië	5 »	97½	97⅝	» 98⅛	
Dito 1843	5 »	96½		»	
Mexiko, te Londen £ 100	3 »	20⅝	20⅝	» 20⅝	
Dito Onbepaalde	»	20⅝	20⅝	» 20⅝	
Peru	4½ »		67⅝	»	
Grenada, dito à £ 100	2½ »			»	
Dito Uitgestelde		5 7/16		»	
Ecuador			3⅛	» 3 3/16	
Venezuela, te Londen	4 »			»	
Dito Uitgestelde	1¼ »			»	
Grieken. B. à £ 100	5 »				

Nat. Met. 65 9/16, ¼; 5 pCt. Stieglitz 82½, 1/16.

Handel noch variatie verdienen eenige vermelding.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3 pCt. Diskonto 3 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	f 59 1/16	Livorno	2/m.	f 38½
»	zigt	» 56½	Napels	»	» 81½
Bordeaux	2/m.	» 55⅝	Petersburg	»	» 1.76
»	zigt	» 56	Weenen	6 w.	» 28
Madrid	3/m.	» 243	Augsburg	»	» 85½
Cadix	»	» 243	Frankfort	»	» 100
Seville	»	» 240	Hamburg	2/m.	» 35 1/16
Bilbao	»	» 241	»	zigt	» 35⅝
Lissabon	»	» 41½	Londen	2/m.	» 11,67½
Porto	»	» 41½	»	zigt	» 11,77½
Genua	2/m.	» 45¾	Rotterdam		» ⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 31 Jan. Belg. leen. 2½ pc. 53, Obligatiën 3 pc. —; id. 4½ pc. 92. Spanje 1—3 pc. 17½; Binnenl. 3 pc. 81½; Romeinen 5 pc. 81½; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 65½.

PARIJS, 31 Jan. Fransche 4½ pc. 95.50; 3 pc. 67.55; 3 pc Spanje 30⅞; id. 1 pc 17½; 5 pc. Met. 82½; Rom. Leen. 82.

LONDEN, 31 Jan. Consols 91⅛, 3 pc. Spanje buitenl. 36½, 1 pc. dito 17⅝; Comite-Bewijzen 5; Passive 4½; 5 pc. Rusl. 100; 4½ pc dito —; 4 pc. Holl. 93½; 2½ pc. id. 62; 5 pc. Sardinië 85, Brazilië 99; 4½ pc. Peru 70½, Gren. uitg. —; id. werk. —; 3 pc. Mexiko 20⅛; 4 pc. Portugal 41½; Turkije —; Ecuador 4; Wissel op Amst. —.—.

WEENEN, 31 Jan. Met. 5 pc. 83⅛; id. 4½ pc. 72; Bank-Aktien —; Wissel op Londen 12.19, Amst. —; Parijs — Goud 31⅛; Zilver 27; Nieuwe Leening —.

BERLIJN, 31 Jan. 3½ pc. Pr. Staatsch. —; 4½ pc. Rusland —; id. 5 pc. 96½ p.

HAMBURG, 31 Jan. Spanje 3 pc. 29¼; id. 1 pc 16⅛; Rusl. 5 pc. 93½; 3 pc. Mexikanen 14; 5 pc. Sardinië 79⅞, Wissel op Amst. —.—; Londen kort —.—.

FRANKFORT, 31 Jan 5 pc. Met. 64½; 3 pc. Spanje binnenl. 31½; id. 1 pc. 17 11/16; Wissel op Londen 3/m. —; Amsterdam —; Parijs —; Weenen —.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

PLYMOUTH, 30 Jan. Van Duyn, Philips van Marnix, Batavia naar msterdam.

Rijnhoogte ARNHEM, 31 Jan. 8 el 15 dm.

Te Amsterdam bij C. L. van Langenhuysen, Drukker en Uitgever.